

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

---

Hermann Schuckmann Christianus Schmid

**Collegii Theologici Disputatio Decimaquarta De Ecclesia Etimnisterio
Ecclesiastico**

Rostochi[i]: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738370622>

Druck Freier Zugang

R u. Nov 1049.

Schückmann, Hermann
Vat. Schmid, Christian

XIV

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de/
rosdok/ppn738370622/phys_0002](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738370622/phys_0002)

DFG

COLLEGII THEOLOGICI
DISPUTATIO DECIMAQUARTA

D E

ECCLESIA ETIMNISTE.
RIO ECCLESIASTICO.

Quam

AD JUVANTE GRATIA
SPIRITUS CHRISTI,

Cum suffragio Amplissimæ Faculta-
tis Theologicæ in incluta Universitate
Rostochiensi,

P R A E S I D E
V I R O

Admodum Reverendo, Clarissimo atq; Excellentissimo,
DN. HERMANNO SCHUCK-
MANNO, SS. Theol. Doctore & Professore

Publico Celeberrimo, Præceptore & Promotore,
suo omni honoris cultu prosequendo,

Publicè in Auditorio Majori die 5. Maij
interrogantium examini submittit

CHRISTIANUS SCHMID/
Damô-Pomeranus.

• 6(0) •

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Ac. Typ. Aano 1649.

78

Non staret mundus, si non Ecclesia staret,
Hanc ubi sustuleris, terra cadaver erit.
Sed nec deficiet Sacri Communio cœtus
Voce Ministrorum dum vocat ipse Deus.

*In gratiam Dn. Respondentis
cum voto dab.*

PRÆSES,

Expurgat Solymā Salvator in urbe Sacratum,
Templum, & commota voce reformat idem.
Haud aliter Spartam magnis conatibus ornans,
FABRICI, expugnas fortiter, ecce, malum.
Constituis fabricam monstrosam tollere Papa,
Dum puram statuis, detrahis omne nefas.
Lucebus quondam Mysteris venerabilis ara,
Stella instar, Superi & pars Sacrosanta chori.

Præstantissimo Dn. Fabricio Civi &
Amico suo de Ecclesia disputanti

L. M. Q.
S.

M. Michael Watsonius.

Chri-

Christigenis Pater est Deus: est Ecclesia mater,
Scilicet ipsius fabrica vera DEI:
Doctorum cathedra est nutrix. Hæc nutrit: at illa
Patre DEO natos suscipit atq; fovet.
In fabricâ Domini qui vis fabricare FABRICI:
CHRI**S**TI**A**NU**S** matrem noscereritè studes.
Ubera nutricis sic fugito, lacte puellos
Illi matris quò satiare queas.

*Hac Dn. Resp. Amico ac populari suo
gratulabundus scripsit*

Petrus Zutherus.

Felix quem sanctum certans Ecclesia Fabrum,
invenit. hunc cernent calica castra Fabrum.
Es Faber in Fabricâ FABRICI Frater amande,
Malleolis clypeos cudit & arma geris;
Arma geris miles, scutog. furentia tela
Excipis, argute stringis in Antilogos.
Macte Faber, clypeos cude, ac hic fortis in hostem
Milita, & in cælis vitor amandus eris;

Fraternæ affectionis ergo, sic Dn. con-
terraneo suo glatulatur

Joachimus Schrubbe/
Gryphenb. Pom.

DISPUTATIO XIV.
DE ECCLESIA & MINISTERIO
ECCLESIASTICO:

THESES I.

Ffectum meriti Christi, semen & cor- RESP.
pus ejus mysticum, regnum spirituale, custos me- CHRI-
diorum salutis, & subjectum, in quo finem conse- STIANO
quantur actiones Dei salutiferae, ECCLESIA est, Schmid
Jes. 53. & 54. Eph. 5. 1. Tim. 3. &c. & extra hanc Damo-
nulla salus, nulla spiritualis vita &c. Appellationes Pomer.

illius p̄cipue sunt קהָל קְהֻלָּה, ὁμολησία. Illa & ista formam potis-
simum, quæ in societate, congregatione &c. consistit, & quidem ad ha-
bendam mutuò communionem, & oportunè quid obeundum pr̄stan-
dum vè conjunctim, (quæ vis est in primis vocis קְהֻלָּה) Hæc principium,
videl. vocationem subinfert. Atq; ità significatur Cœtus ē promiscuā
hominum multitudine ad κοινωνίαν fidei à Deo evocatus in tempore,
præviâ electione, quâ tamen (non minus quam vocatione divinâ) ho-
mo sùa culpâ indignum se facere, à communione cum Deo excludere,
& sic reprobus fieri potest. Pro exemplo sun! Israelitarum plures Deut. 7,
v. 4, 5. 6. &c. 1. Cor. 10. v. 1, 5. Judas Job. 6. v. 70. & alii (Secus est cum
prædestinatione finaliter credentium, de quâ Disp. 7.) Usurpantur verò
adductæ voces, tum de catholico vel universalí regno Christi, v.g. Ps. 1.
v. 5. Ps. 22. v. 26. Matth. 16. v. 18. Eph. 1. v. 22. Col. 1. v. 18. &c. tum de cœ-
titibus restrictis particularibus, e.g. 1. Chron. 28, 8. Num. 15. v. 25, 26. 1. Cor. 1.
v. 2. Apoc. 1. 2. 3. Item Matth. 18. v. 17. ubi notandum; quemcunq; cœ-
tum, etiam minimum, quolibet loco vel tempore in Christi nomine con-
junctum, respectum habere ad universalem & per totum orbem disper-
sam Ecclesiam, cumq; eadem unum corpus sub uno capite in uno eo-
demq; spiritu coagmentatum efficere, & hinc communibus ejusdem
bonis, excellentiâ ac potestate divinitus concessâ frui. His adde vocem
οντας, quæ & ipsa in N. T. concionem congregatam ad cultum
Deo exhibendum notat, Jac. 2. v 2. Ebr. 10. 25.

S. 2. AUCTOR Ecclesiæ ratione initii, medii, finis; respectu voca-
tionis, justificatiouis, glorificationis, adeoq; fundator, gubernator,
conservator, unus Deus est; qui ipse sibi eligit populum peculii Deut. 7.
v. 6. instaurat collapsam domum David, Amos 9. v. 11. adde Act. 2, 39. col-
ligit

O

ligit Ecclesia ex Iudeis & gentibus in N. T. Rom. 9. v. 24. seqq. facit
creat. generat vera ejus membra Ps. 100. v. 3. Ies. 43. v. 15. c. 49. v. 21, 22. conf.
c. 66. v. 8, 9. Gc. Tribuitur autem opus colligenda perficiendaq; Eccle-
siæ in specie Deo PATRI, ceu adoptanti sibi filios &c. in Christo per Spi-
ritu S. Eph. 1. Gc. Tribuitur CHRISTO, tum in primis ratione acquisitionis
per redemptionem Act. 20, 28. Apoc. 5. v. 9, 10. Job. 10. v. 15. conf. Ps. 22.
29, 30, 31, 31. Ies. 53. v. 12. c. 54. Gc. tum ablutionis (purificationis) Apoc. 1.
v. 5, 6. Epb. 5. 25, 26. fundationis & sustentationis (hic enim unicum
fundamentum est, cui insitit totum ædificium spirituale 1. Cor 3. ii.
Act. 4. v. 11, 12.) tum directionis, gubernationis, influxus, virtutis &c. Hinc
appellatur Caput corporis sui Eph. 1. v. 22, 23. Pastor, Episcopus (inspec-
tor) animatum Job. 10. v. 11. 1. Pet. 2, 25. Princeps pacis Ies. 9. Dux sa-
lutis Ebr. 2. v. 10. Rex perpetuus, cui pater ex principio incarnationis, me-
riti, satisfactionis, peculiariter commisit administrationem regni gratiæ,
una cum iudicio; Luc. 1. v. 32, 33. Job. 5. 22. 1. Cor. 15. 24. Act. 17. v. 31.
Et in hac administratione potissimum se exserit, certo ordine, operatio
SPIRITUS S. (per quem omne Dei consilium ac propositum ultimò in
hominibus absolvitur & perficitur) & quidem corda movendo, inclinando,
convincendo, sanctificando, Christum clarificando, carni mun-
do, Satanæ oblietendo, infirmitatibus fidelium succurrente, eosdem do-
cendo, corroborando, stabiliendo, vivificando Job. 16. v. 8. seq. c. 14. v. 26.
Rom. 8. v. 13, 26. ii. seqq. 1. Job. 2. v. 27. 2. Cor. 3. v. 17, 18. Gc. Usq; adeò
ut subtracto spiritu Dei (cujus est unire caput cum membris, vitam cum
naturâ mortuis) id quod relinquitur, non nisi pro cadavere sit haben-
dum. His positis notanda veniunt circâ considerationem causæ efficien-
tis 1. Ipsa Dei opera, quæ referuntur ad duo capita, acquisitionem bono-
rum cœlestium, eorundemq; applicationem. Illa facta est per unicam
Christi oblationem; hæc fit vocatione, conversione, justificatione, sanctifi-
catione, glorificatione. Quæ omnia suis locis tum antecedd. tum con-
seqq. tractata invenies. 2. Causa movens, gratia vel dilectio Dei, cum
quæ concurrit veritas promissionum, de benedicti seminis semine Gen. 3.
15. c. 22, 18. Excluditur autem omnis respectus dignitatis vel meriti, quo-
rum nihil fuit in eligendis vocandisq;. Dent. 7. v. 7, 8. 2. Tim. 1. v. 9. nam
gentem, quam pollutam Deus inventit (quales naturâ omnes sumus)
ejusdem misertus & ipse mundare & in sponsam assumere omniq; glo-
riâ ornare constituit Ezech. 16. v. 1. seqq. 3. Media, Verbum & Sacra-
menta; donec ipse Deus omnia sit in omnibus immediate Matt. 28. v. 19, 20.

1. Cor.

I. Cor. 15. v. 28. 4. Virtus ad constituendam Ecclesiam, in gratia & gloria,
& sic ad novam Creationem (De qua passim in Prophetis. vid. Disp. 3.
§. 3) necessaria, non humana est, sed merè divina Epb. 1. v. 19. Phil. 3. v. 21.
5. Causa instrumentalis Prophetæ, Apostoli, Ministerium verbi, qui sunt
συνεργοὶ Ιησοῦ, in & pro Ecclesiâ, quæ ipsa est γένεσις τοῦ οἰκουμένης αὐτοῦ
1. Cor. 3. 9. conf. 1. Tim. 3. v. 15. adde Epb. 2. v. 19, 20, 21, 22. 2. Petr. 1. v. 16.
seqq. 2. Cor. 5. v. 19, 20. FINIS & EFFECTUS iidem hic sunt, qui omnium
actionum Dei salutarium, & dicunt summatim ad impletionem propo-
siti ac beneplaciti divini, in laudem gloriosæ gratiæ ejus, & salutem ani-
marum nostrarum, vide inter alia Ps. 8. & 19. Quibus subiicitur tempo-
ralem mundi conservationem, quæ sit מִשְׁׁמָרָה עַמּוֹן exemplum cape
ex Gen. 18. Rationem sufficit longanimitas Dei, 2. Pet. 3. 9. SUBJECTUM
sunt homines per verbum & sacramenta vocati; peculiariter illi qui vo-
cationi divinæ obtemperant, Matth. 11. 28. seqq. Jes. 66. v. 1, 2. Job. 14. 23.

§. 3. FORMA Ecclesiæ vel interna est vel externa. Illa consistit in
intimâ unione fidelium cum Christo, membrorum cum capite, in Spi-
ritu per fidem, de qua actum Disp. 4. §. II. Hæc in convenientiâ externæ
professionis doctrinæ veræ de Christo, Et hinc emergit duplex Ecclesiæ
consideratio, interior & exterior. Quoad interiorem, constituant Ec-
clesiam non nisi ex Deo renati, in Christum credentes, & ductu Spiritus
ejus vocatione suâ dignè viventes. Eph. 4. v. 1. seqq. 5. v. 23, 24. Tit. 2. 14.
uno nomine SANCTI, qui communionem habent cum ipso Deo
cum inter se, 1. Job. 1. v. 3. per Spiritum S. qui conjungit spiritum omnium
fidelium in Christo per fidem Epb. 4. v. 3, 4. I. Cor. 5. 3. Philem. v. 16, 17, 25.
Unde fluit participatio vel communicatio tum passionum corporis
Christi (mystici) Phil. 3. v. 10. 1. Pet. 5. 9. Col. 1. v. 24. tum gratiæ, gloriæ,
omniumq; bonorum coelestium d. l. v. 12. &c. adde Rom. 8. Nec non
communis sanctorum excellentia, auctoritas & potestas, Matb. 18. 18.
19, 20. 1. Cor. 5. v. 3. seqq. 1. Theß. 4. 8. Et sic considerata Ecclesia appella-
tur corpus Domini Epb. 4. v. 16. 6. 5. 30. 6. 22. Col. 1. v. 18. (adde) 1. Cor. 12.
v. 12. seqq. Sponsa Christi Apoc. 21. 2. Cant. 4. 9, 10, 12. Ose. 2. 20, 21. quæ &
mater omnium nostra Gal. 4. 26. Jes. 49. 54. item ἀδελφότης 1. Pet. 5. 9.
Rom. 8. 29. &c. & hæc est principium φιλαδελφίæ, 2. Pet. 1. v. 7.

§. 4. Ex unione hæc resultat I. Unitas, quæ militans Ecclesia (quam po-
tissimum h. i. spectamus) una est 1. cum Ecclesiâ in cœlis triumphantib[us] Ebr.
22. 22, 23, 24. sed cum hoc discrimine, quod, quæ h[ab]et spe, illuc re obtinen-
tur; quodq; h[ab]et colligitur per media, cumq; peccato & multis infirmi-
tatis

tatibus collectatur, illuc immedietate beatur in gloria. Unde patet, Angeli, et si sunt socii, conservi & custodes nostri, nosque futuri sumus *in eis*, propriè tamen membra militantis Ecclesiae non esse; præsertum cum nec redemptio ad illos pertineat. 2. in seipso, ob fundamenta unitatis maxima, Eph. 4. v. 3, 4, 5, 6. Eccl. Cui non obstat distinctio. 1. temporum, v. g. V. & N. T. una enim & Catholica Ecclesia est, cui promittitur sub veteri foedere, admiranda amplificatio futura sub novo Jes. 54 & 60. Rom. 9. v. 6, 7. 2. Locorum, quæ optimè consistit cum unitate Spiritus. 3. personarum: haec enim non valet in regno Christi Gal. 3, 28. Ad. 10. 34, 35. II. **Bonitas** sive sanctitas, tum ob justitiam Christi fidei imputatam, tum renovationem ad imaginem Dei per spiritum ejus, quæ interna Ecclesiae pulchritudo est Psal. 45. v. 12. seqq. Eph. 5. v. 26. Jes. 4. v. 3, 4. cuius consummatio in futuro seculo, III. **Veritas**, quæ tria dicuntur. 1. Verè existere in mundo fideles, ubicunque locorum vivunt 1. Cor. 1. 2. Ratio sumitur ab efficacia verbi divini Jes. 55. v. 10, 11. 2. Dutare ejusmodi cœrum usq; ad finem mundi, & nunquam totaliter desicere. Pobatur ex perpetua præsentiâ tum ipsius Christi Matth. 18, 20. c. 28, 20. tum verbi & Spiritus ejus, Jes. 59. v. 21. vi fœderis & promissionum infallibilium. Huc refer loca, de semine Christi innumerabili, continuo (לְדוֹר וּדוֹר) P. 41. 22. 72. &c. 3. **Esse** hanc ecclesiam stabilem & inexpugnabilem, ob fundamentum, cui insitit (Christum) Mat. b. 16, 18. & hinc pendentem fidem verbi custodiā, undè vocatur σόλα-^א奴ο εδεξιωμα της αληθειας, 1. Tim. 3, 18.

§. 5. Cum firmitate hæc recte subsistit *invisibilius*, quæ occulta & incognita dicitur Ecclesia, non coram Deo, qui novit suos 2. Tim. 1, 19. sed hominibus, & quidem non ratione subjectorum, quæ videntur ut homines, tametsi non ut filii Dei, sed resp. fidei, inhabitationis Sp. Dei, & sanctitatis internæ. Luc. 17. v. 21. Rom. 14, 17. &c. item vita & gloria cū Christo in Deo absconditæ Col. 3. v. 3. 1. Job. 3, v. 2. Hinc pater decisio *controversia* de visibilitate Ecclesiae, ubi tenendum 1. visibilem eam dici respectu externæ professionis doctrinæ veræ (de quâ paulo post) seu extrinsecæ communionis verbi & sacramentorum, quæ sunt signa visibilitia. 2. Huic nec sanctos esse exitendos, tametsi non omnes sancti sunt (sanctitate internâ, invisibili) qui eadem utuntur. 3. Labi posse externum consensum, salvo interno. Et hinc 4. visibilitatem non esse de essentiâ Ecclesiae. Pro exemplo est tempus Eliæ 1. Reg. 19. v. 17, 18.

§. 6. Constitutioni & proprietatibus ecclesiae intrinsecus considerata, militantis, subiectimus certas ejusdem passiones, actionesque. Illas commu-

communiter vocamus CRUCEM Christianorum, cuius (l.) necessitatem, utilitatem & fructus salutares, commendant loca Matth. 16, 24.
Act. 14. v. 22. 2. Tim. 3. 12. Ebr. 12. 2. Cor. 4. v. 17, 18. Rom. 5. v. 3. c. 8 v. 17,
18, 29. ubi in primis spectanda conformitas fidelium cum imagine Christi, ad quam prae destinati ac vocati sumus: & hinc petendae consolations in cruce: adde orationem Christi valedictoriam Job. 16. & Psalmum Davidis. &c. II. Ad Crucem, ut sit donum patris seu misericordia paterna, non puniencia vel pena proprieta dicta, ab irato judee inficta, requiruntur. Bona conscientia 1. Pet. 2. v. 19, 20. c. 3. 16, 17. 2. Cor. fide salvificam purificatum, & hinc existens, 3. novitatem vel communio spiritus Christi Rom. 8. v. 14, 15, 17. Et sic principium crucis piorum est affectus Dei paternus in Christo Ebr. 12. v. 5, 6. seqq. III. Afflictiones fidelium vel internae sunt, provenientes ex lucta carnis & spiritus, ob abnegationem nostri ipsorum Matth. 16. v. 24. Rom. 7. vel externae, odia, calumniæ, persecutio nes &c. c. 8. 35, 36. Actiones Ecclesie ex virtute Spiritus S. sunt confessio Domini Rom. 10. v. 9, 10. Matth. 10. v. 32. studium honorum operum. Tit. 2. v. 14. in quo eminet Charitas mutua, tenua nota discipulorum Christi Job. 13. v. 34, 35. 1. Job. 3. & PRECES fideles. Harum observantia necessitatem, ob indigentiam nostram & gloriam Deo dandam. Huc refer omnes invitationes divinas ad orandum v. g. Ps. 50. Job. 16. 2. Objectum, qui verus isque trinunus Deus, Deut. 6. Matth. 4. v. 10. & totus Christus, secundum uitramq; naturam, non modo divinam sed & humanam, Phil. 2. v. 10. vi unionis hypostaticæ. 3. formam, quæ est fides in Christum: in hujus enim nomine invocandus Deus, ut pater Matth. 6. Job. 16, 23. 4. Effectum, exauditionem secundum voluntatem Dei, juxta quam & orant fideles in spiritu, qui causa est salutarium precum Rom. 8, 26, 27. 5. Ipsa ars iugenda seu res perendas, quarum comprehensio est in Oratione Dominicâ. Matth. 6. Luc. 11.

S. 7. In exteriori ecclesiæ consideratione, quæ respicitur externa professio doctrinæ veræ de Christo, vel communio verbi & sacramentorum, non exclusâ tamen internâ (fidei & spiritus) ubi plures coetus particulares in fundamento doctrinæ Christianæ consentientes, faciunt unam catholicam seu universalem Ecclesiam in mundo; notantur. Principium, vocatio universalis divina, quam ostendunt parabolæ de vineâ Matth. 20 nuptiis. 22, convivio magno Luc. 14. &c. II. Notæ vel *synopses* genuina, quæ sunt verbum & sacramenta, Matth. 28 v. 19, 20. Gal. 3. 27. 1. Cor. 10. v. 16, 17. 1. Job. 5. v. 6, 8. De his tenendum I. ubicunq;

verbum Dei purè prædicatur & sacramenta rectè administrantur & usur-
pantur, ibi esse veram Ecclesiam, vi promissionis Jes. 55, 10. sed & 2. scro-
gas humanas prædicationi verbi admixtas, virtutem illius internam im-
pedire quidem sæpius, sed non omnino tollere Matth. 23 v. 23, 4. Act. 13
v. 27. 3. Alia, velut continuam Episcoporum successionem, externum-
splendorem &c. non esse nativas & infallibiles ecclesiæ notas, cum lateat
nonnunquam vera Ecclesia, præsertim tempore persecutionis & magna
alicujus Apostasias. 1. Reg. 19. Rom. 11, 2. seqq.

S. 8. Controvertitur hic de errore Ecclesiæ. Assertio 1. Errare adeoq;
deficere posse particulares certorum locorum Ecclesiæ, testis est Asia &c.
interim 2. Catholica Ecclesia tota errare nequit errorem, fundamentum
fidei subvertentem, ob dicta 1. Tim. 3, v. 15. Matth. 16, 18. Jes. 59. v. 21. &c.
cametis 3. Error aliquis etiam in fundamento ita invalescere potest, ut
non detur publicus & illustris cœtus, qui infectus non sit, 1. Reg. 19. Ps. 12.
v. 2. præsertim sub finem seculi Luc. 18, 8. Matth. 24, 24. & tum latent verè
credentes, quæ unionem spiritualem.

S. 9. III. Subjectum; de quo controversia est, & Q. quid statuendum
sit de non sanctis? Aff 1. sunt hi in externâ societate & communione Ec-
clesiæ, dummodo sunt baptizati, nec publicè apostatae facti, neq; legitimè
excommunicati. Probatur ex parabolâ de Zizaniis, de piscaturâ Matth. 13.
&c. Sed 2. vera & viva corporis Christi membra non sunt Job. 15. conf.
Epist. 1. Job. interim 3. omnibus patet reditus ad foedus gratiæ per peni-
tentiam, ex intentione Dei & Ecclesiæ, yid. Disp. præced. 13.

S. 10. IV. Forma regiminis, quæ non mundana est sed spiritualis
Job. 18, 36, 37. Luc. 22, 25. 1 Pet. 5, 3. consistens in testimonio veritatis, quod
absolvunt 1. prædicatio verbi & dispensatio sacramentorum legitima-
Matth. 28. &c. 2. operatio Spiritus S. efficacis per illa media in cordibus
hominum ad regenerationem & renovationem, 3. potestas remittendi
& retinendi peccata (ministris peculiariter commissa Job. 20.) quarum illa
Absolutio, hæc Excommunicatione vocatur, quæ ipsa, ubi quandò & quo-
modo facienda sit, pete ex Matth. 18. v. 15. seqq. 1. Cor. 5. v. 3, 4. His adde Disci-
plinam in externis RITIBUS. De quib. observandum, 1. ritus qui faciunt
ad ædificationem & bonum ordinem in Ecclesiâ, quiq; absq; scandalo
retineri possunt, liberè (cum adiaphori sint) servandi sunt 2. Cor. 14. 2. Ia
iisdem nihil temerè est innovandum, nedium sine consensu totius Eccl-
esiæ, nec cedendum adversariis, potissimum cum agitur principaliter de
doctrinâ, & verâ libertate Christianâ, Gal. 2 v. 3, 4. 3. ubiq; spectanda,
pietas, charitas, decens ordo & ædificatio Ecclesiæ, 1. Cor. 13, 14.

S. II. Con-

§. ii. Controvertitur h̄c de regimine Ecclesiastico, & Q. i. an sit summum aliquod Ecclesia caput visibile? N. ob rationem regni Christi (qui unicum corporis sui caput est) in præced. s. expositam. 2. Quo loco bendata sunt de cœta conciliorum? R. si consentiunt Scripturæ S. testes veritatis sunt; si minus, auctoritas eorum nulla est, vid. Disp. i. Quæritur 3. de valore traditionum Ecclesia? R. Quæ non nituntur mandato vel auctoritate verbis divini, præcepta sunt hominum, Deo non placentia, nedium pro cultu ejus reputanda Matth. 15, 9.

§. 12. Iste, quæ præcedunt, positis, facile fit judicium de MINISTERIO ECCLESIASTICO (per hoc enim colligit sibi Deus Ecclesiam in terris) cuius præcipua æquæ communissimæ appellations sunt, quod dicuntur Ministri & Dispensatores mysteriorum Dei, 1. Cor. 4 v. 1. Item נָאכְרִים Legati Domini, quales & fuerunt ordinarii in V. T. sacerdotium Leviticum Mal. 1. v. 5, 6. 7. AUTOR ministerii est verus Deus, & quidem Pater Matth. 9, 38 Filius, Epb. 4, 11. Spiritus S. Act. 20, 28. Ex Deo enim reconciliante sibi ipsi mundum, & ordinante ministerium reconciliationis omnia sunt: FINIS itaq; est reconciliatio hominum cum Deo, 2. Cor. 5, 18, 19, 20. & consequenter salus æterna. 1. Tim. 4, 16. Ex autore porrò & fine estimatur, cum dignitas, utilitas, nec minus necessitas ministerij, quam evincunt in specie loca Rom. 10, 13, 14, 1. Cor. 1, 21, 6. 4, v. 1. adeoq; ipsa officia ejusq; partium descriptio, de quâ paulo post. Et hinc patet decisio Con: reverst. an Sp. S. obtingat hominibus sine externo verbo & usu Sacramentorum, atq; ita sine operâ ministerij? N. quoad modum ordinatum. Nec obstat promissio foederalis Jer. 31. v. 33. (confer. Ebr. 8) nam interna illuminationis gratia opposita est non omni doctrinæ externæ, vel usui sacramentorum, sed operosè duntaxat institutioni legali, cuius capaces non sunt infantes (parvuli) qui tamen in foedus novum (per Baptismum ordinariè) recepti, juxta cum adultus Deum cognoscere dicuntur vers. 34. Deinde eadem Lex s. verbum externū, intrinsecus imprimetur cordibus à Sp. S. & efficax per eundem redditur, conf. i. Job. 2. v. 27.

§. 13. SUBJECTUM h̄c sunt Viri idonei, Christiani, necessariis ad ministerium requisitis instructi: ubi Q. an fæmina excludantur? A. quoad ordinarium publicè docendi munus 1. Cor. 14. v. 34, 35. 1. Tim. 2. v. 12. Requisita necessaria sunt 1. Scientia divina communis fidei analogæ, seria oratione & verbi divini meditatione (quibus non deerit, faciens ad dox. μην Tentatio) comparata, ne quis sit αὐτοδιδάκτος sed Γεοδιδάκτος. Mal. 2. v. 7. 2. Tim. 3. v. 14. 15, 16, 17. 2. ut sit didacticus & potens tū ad exhortandū in sanâ doctrinâ, ium cōvincendum cōtradicentes & Tim. 3.

1. Tim. 3. 2. Tit. 1. v. 9. adeoq; & donis ad id ædificantibus polleat; 1. Cor. 14.
3. ut habeat testimonium inculpatæ vitæ, nec sui ipsius sed Christi amore,
Episcopatum, ceu bonum opus (Deo præstandum) desideret, d. l. 1. Tim.
3. v. 1. 7. Tit. 1. v. 7. Act. 6. v. 3. FORMAM faciunt i. Vocatio (quæ basis est
ministerij) eaq; non solum communis ad Christianismum, sed ad mini-
sterium peculiaris, divina: quam omnino necessariam esse propugnamus
ex Rom. 10. v. 15. Ebr 5. v. 4. Ier. 23. 21. c. 27. 14. Est autem vocatio divina alia
immediata, quæ sit nec ab hominibus nec per homines, quomodo vocati-
sunt prophetæ (extraordinarij doctores V.T.) & Apostoli in N.T. (Gal. 1.
v. 1.) alia ordinariæ mediata, quæ hodiè obtinet in Ecclesiâ (immedia-
tam enim ut aliquis expectet, nec mandatum nec promissionem in sacris
habemus, quanquam voluntati & potentiae divinæ nihil hîc præscribi-
mus) sitq; à Deo sed per homines, mediante electione sive per sortem, de
quâ Act. 1. sive (quod analogum sorti est, & nunc communiter valet) per
vota. Utrobiq; ad vocationem, ut divina adeoq; legitima habeatur, requi-
ritur 1. Præsentatio certatum personarum, de quarum pietate & erudi-
tione constet. 2. Preces publicæ à totâ Ecclesiâ fundenda. 3. sors jacien-
da, vel vota dicenda in timore Domini, citrâ carnales affectus & respe-
ctus: Act. 1. & 6. Eligens hic Ecclesia est, quæ hodiè communiter constat
ex Magistratu, Presbyterio & Laicis, quorum ordinum nullus excluden-
dus. In personâ eligendâ vocandâq; spectanda sunt, quæ suprà posita, re-
quisita. Vocationi subiçimus Ordinationem, quæ sit per preces & manu-
um impositionem Act. 6. v. 6. c. 13. v. 3. 1. Tim. 4. 14. 2. Tim. 1. v. 6. eaq; ut
publicum vocationis testimonium retinenda. II. Officij administratio
fidelis 1. Cor. 4. 3. Consistit hæc I. principaliter in docendo verbum ut
verbum Dei Tit. 1. 1. Pet. 4. 11. (idq; publicè & privatim urgendo) &
administrando sacramenta secundum institutionem Christi, Matth. 28.
II. in orando pro totâ Ecclesia Act. 6. 4. Eph. 3. &c. III. in exercen-
dâ potestate Eccles. , de quâ §. 10. IV. in exemplari vitâ (fugâ vitiorum &
studio bonorum operum) 1. Tim 3. seqq. Tit. 1. & 2. ut sint typi gregis
& ne blasphemetur sermo Dei. Controvertitur his de ministerio malo-
rum. Ass. 1. Verbum & Sacraenta non infrugisera sed efficacia in se-
sunt, eti per malos exhibeantur. Ratio, quia virtus illorum no-
pendet ab externâ actione, sed ab auctore Deo 1. Cor. 3. 7. cuius fidem non
evacuat hominum incredulitas Rom. 3. & sic nec mens, nec vita. adde-
lota alia Matt. 23. v. 3. Phil. 1. 18. Sed 2. ministri non sancti sibi & Ecclesiæ
damno vivunt, suntq; graviori judicio obnoxii 1. Cor. 9. 27. Jas. 3. v. 1.
3. optimè docet, quise ipsum prius explorat & docet.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de/
rosdok/ppn738370622/phys_0015](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738370622/phys_0015)

DFG

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de/
rosdok/ppn738370622/phys_0016](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738370622/phys_0016)

DFG

§. 11. Controvertitur hic de regimine Ecclesiastico, & inum aliquod Ecclesia caput visibile? N. ob rationem re-
unicum corporis sui caput est) in preced. §. expositam
benda sunt decretā conciliorū? R. si consentiunt Scriptu-
tatis sunt; sī minus; auctoritas eorum nulla est, vid. Disp.
valore traditionum Ecclesia? R. Quæ non nituntur man-
titate verbi divini, præcepta sunt hominum, Deo non pla-
pro cultu ejus reputanda Matth. 15, 9.

§. 12. Iste, quæ præcedunt, positis, facile sit judicium de
ECCLESIASTICO (per hoc enim colligit sibi Deus Eccl
cujus præcipua eaq̄i communissimæ appellations sunt,
Ministri & Dispensatores mysteriorum Dei, 1. Cor. 4 v.
גָּדוֹלָה Legati Domini, quales & fuerunt ordinariè in V. Leviticum Mal. 2. v. 5, 6. 7. AUTOR ministerii est verus
Pater Matth. 9, 38 Filius, Ep̄b. 4, 11. Spiritus S. Ab. 20, 28. E
conciliante sibi ipsi mundum, & ordinante ministerium r
omnia sunt: FINIS itaq; est reconciliatio hominum cum
18, 19, 20. & consequenter salus æterna 1. Tim. 4, 16. Ex a
fine estimatur, cum dignitas, u utilitas, nec minus necessaria
quam evincunt in specie loca Rom. 10, 13, 14. 1. Cor. 1, 21, 6
ipsa officij ejusq; partium descriptio, de quā paulo post. Eccl
silio Controversie, an Sp. S. obtinet hominibus finē exter
Sacramentorum, atq; ita sine operā ministerij? N. quoad m
tium. Nec obstat promissio foederalis Jer. 31. v. 33. (con
interna illuminationis gratia opposita est non omni doc
vel usui sacramentor, sed operosæ duntaxat institutioni le
paces non sunt infantes (parvuli) qui tamen in fœdus ne
prismum ordinariè) recepti, juxta cum adulus Deum: cog
etur vers. 34. Deinde eadem Lex s. verbum externū, intrin
sunt cordibus à Sp. S. & efficax per eundem redditur, conf.

§. 13. SUBJECTUM hic sunt Viri idonei, Christiani, ne
misterium requisitis instructi: ubi Q. an fœmina excludan
ordinarium publicè docendi munus 1. Cor. 14. v. 34, 35.
Requisita necessaria sunt 1. Scientia divina communis fidei
oratione & verbi divini meditatione (quibus non deerit
καμψη Tentatio) comparata, ne quis sit αὐτοδιδάσκως
τῷ. Mal. 2. v. 7. 2. Tim. 3. v. 14. 15, 16, 17. 2. ut sit didac
tū ad exhortandū in sanâ doctrinâ, cum convincendum

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE33 Serial No. _____